

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 126
van **FREYA PERDAENS**
datum: 12 maart 2021

aan **BENJAMIN DALLE**
VLAAMS MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

Homohaat bij jongeren - Aanpak

In de nasleep van het overlijden van een 42-jarige man in Beveren waarbij twee jongens van 17 en één van 16 werden opgepakt, werden onthutsende cijfers voorgelegd. Professor Alexis Dewaele geeft aan dat homohaat opvallend vaak voorkomt bij jonge jongens. Opgroeien in een achtergesteld milieu, groepsdynamiek en geloof kunnen daarbij een rol spelen. in 'De ochtend' op Radio 1 gaf de professor aan dat negativiteit jegens homo's bij jonge jongens niet uitzonderlijk is, integendeel.

Ik geef de cijfers uit de literatuur en eigen onderzoek van de professor even mee. 20 procent van de jonge jongens geeft aan tegen gelijke rechten voor holebi's te zijn. Nog eens een even grote groep wil liever niet geassocieerd worden met een holebi in de publieke ruimte. Om dan tot het geweld zelf te komen: uit onderzoek bleek ook dat naar geweld tegen homo's, jonge jongens de meest voorkomende daders zijn.

1. Hoe zal de minister deze problematiek binnen zijn beleidsdomein aanpakken, om te voorkomen dat negatieve gevoelens uitmonden in geweld?
2. Welke campagnes worden opgezet om deze specifieke doelgroep van jongeren te bereiken?
3. Op welke wijze heeft de minister binnen zijn beleidsdomein Jeugd de problematiek van haat jegens de regenbooggemeenschap bij jongeren onderzocht? Wat waren de resultaten van dat onderzoek? Indien tot nu nog geen initiatief werd genomen, zal hij dan in die richting initiatieven nemen?

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 12 maart 2021

van **FREYA PERDAENS**

1. Negatieve gevoelens die uitmonden in geweld tegen een specifieke gemeenschap moet worden voorkomen en aangepakt. Dit vraagt een verdere uitbouw en verankering van beleid ter zake, een correcte beeldvorming en een cultuur van aanvaarding en erkenning. Ik zie hierin drie belangrijke schakels, met name preventie, reactie en herstel. Vanuit mijn bevoegdheidsdomein zal ik deze legislatuur expliciet inzetten op inclusief jeugdwerk.

U stelde mij in december 2020 gelijkaardige schriftelijke vragen naar acties voor holebi-jongeren binnen mijn beleidsdomein Jeugd , met name nr. 36 en 37. Daarin verwees ik al naar de ondersteuning van organisaties die (on)rechtstreeks voor en met de LGBTQIA+-jongeren werken om een veilige en inclusieve context te bieden binnen het jeugdwerk. Ik gaf ook een overzicht van een aantal beleidsinstrumenten die inspelen op genderidentiteit en -beleving. Zo moeten jeugdorganisaties die erkend en gesubsidieerd worden binnen het Vlaams Jeugd- en kinderrechtenbeleid (JKP) een integriteitsbeleid op organisatieniveau uitwerken, waarbinnen via aanspreekpunten integriteit of de API's gewerkt wordt aan preventie, algemene aanpak en nazorg bij grensoverschrijdende situaties zoals geweld.

Een aantal acties binnen prioriteit 1. Welbevinden en prioriteit 5. Mediawijsheid van het JKP worden expliciet gelinkt aan de versterking van het offline en online integriteitsbeleid, met oog op voorkomen van fysiek, psychisch en seksueel gender gerelateerd geweld. Ook het tegengaan van (cyber)pesten en het werken rond veerkracht, weerbaarheid en mentaal welbevinden worden hierin opgenomen. De acties werken taboedoorbrekend onder meer op vlak van identiteitsvraagstukken.

In aansluiting op deze acties verwijs ik eveneens naar mijn engagement om binnen het Horizontale Integratie en Gelijke Kansen Beleidsplan (HIGKBP) van collega-minister Somers, de plaats van LGBTQIA+ jongeren in het jeugdwerk te versterken.

Tenslotte is er ook nog mijn engagement binnen het Vlaams Actieplan voor Bestrijding van Seksueel geweld, onder coördinatie van collega-minister Zuhal Demir. De daar ingebracht acties spelen voornamelijk in op preventie via sensibiliseren en informeren en kwaliteitsbewaking door onder meer vorming op maat en een aangepast kwaliteitsbeleid.

2. U focust in uw vraag specifiek op het daderprofiel van jonge jongens. Wil men komen tot een positief klimaat ten aanzien van de LGBTQIA+-gemeenschap lijkt het mij evenzeer belangrijk om specifieke doelgroepen niet te stigmatiseren. Een brede aanpak is nodig. Zo wijst onderzoek uit 2018 door W. Vantieghem (VUB) en M. Van Houtte (UGent), dat verscheen in het Journal of Homosexuality, reeds uit dat een open en constructief gespreksklimaat rond gender zowel jongens als meisjes, hetero en LGBTQIA+-jongeren ten goede komt.
Meer recent werd door vzw Expeditions een interessant kwalitatief onderzoek 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Gender- en seksuele identiteit in het jeugdwerk' uitgevoerd dat aantoonde dat correct en genderbewust taalgebruik cruciaal is om een brede groep jongeren te verbinden en in de vrije tijd een veilige gedeelde ruimte te laten delen.

Om die redenen zal ik geen specifieke campagnes ontwikkelen exclusief gefocust op jonge jongens met holebifobe gevoelens en handelingen. Wel zal ik rond deze thema's bewust een brede aanpak uitrollen waarin we iedereen betrekken in een constructief en genderbewust gesprek. We gaan met deze aanbevelingen, zoals geduid in antwoord 1, aan de slag zowel in het JKP bij de prioriteiten 'Welbevinden en positieve identiteitsontwikkeling' en 'Vrije tijd voor allen' als binnen het HIGKBP onder doelstelling 10. De aanbevelingen rond o.a. constructieve communicatie, bespreekbaarheid en een anti-pestbeleid worden tijdens deze legislatuur verder geoperationaliseerd.

3. Het Jeugdonderzoeksplatform (JOP) bracht in 2014 het boek 'Gender(en). Over de constructie en deconstructie van gender bij Vlaamse jongeren' uit. Genderidentiteit en -beleving werd onderzocht in vier maatschappelijke domeinen: vrije tijd, onderwijs, politiek en welzijn. In dit boek werden niet alleen resultaten uit eigen onderzoek maar ook van andere onderzoekers, onder meer verbonden aan andere toenmalige steunpunten, zoals het Steunpunt Cultuur, het Steunpunt Studie en Schoolloopbanen en het Steunpunt Gelijkekansenbeleid gepubliceerd. Een cruciale vaststelling was dat genderverschillen minstens ten dele sociaal zijn geconstrueerd. Ze zijn het resultaat van gendersocialisatie waarbij meisjes en jongens opgevoed worden tot vrouwen en mannen. De genderidentiteit wordt verder geconstrueerd via alledaagse handelingen en sociale interacties. De adolescentie vormt daarbij een cruciale fase, waarbinnen grenzen worden afgetast en afgebakend. Via genderpraktijken worden verschillen gecreëerd tussen jongens en meisjes, die niet te herleiden zijn tot natuurlijke of biologische verschillen. De onderzoeksresultaten werden via verschillende kanalen ontsloten. Het boek zelf is gratis raadpleegbaar op de website van het JOP.

Vervolgens volgde in 2019, mede in kader van het Masterplan Diversiteit, het kwalitatief onderzoek 'Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Gender- en seksuele identiteit in het jeugdwerk'. De studie onderzocht de beelden, houdingen en ervaringen over gender en seksualiteit die bestaan in jeugdwerkorganisaties (jeugdverenigingen, jeugthuizen, jeugdkampen, enz.) en hoe ze het welbevinden van LGTBIQ+ jongeren beïnvloeden. Er werd ook gekeken naar hoe jongeren hun gender- en seksuele identiteit beleven in het jeugdwerk.

Ik wil in de toekomst voortbouwen op de vaststellingen en aanbevelingen uit bovenstaande onderzoeken. Wanneer zou blijken dat een nieuw onderzoeksinitiatief nodig is, neem ik dit mee in de onderzoeksagenda.